

LAPUAN TUOMIOKIRKON KUORON HISTORIAA

Syksyllä 1923

Lapuan seurakunnassa keväällä työnsä aloittanut nuori kanttori-urkuri Kustaa Kiviniemi ja kauppias Jaakko Ranta astelevat seuroista kotiin päin. Mikä lie nuoret miehet seuroissa sytyttänyt, kun he yhteistuumin innostuvat ajatuksesta, että Lapualle perustettaisiin oma kirkkokuoro? Olisikohan leimahduksen syy seuroissa kuultu Siionin virren väkevä veisuu? Olihan jumalanpalveluksissa esitetty Lapuan sekakuoron sekä Eemil Maunumaan laulattaman Alanurmon sekakuoron, Hyrinän, voimin hengellistä musiikkia jo tätä ennenkin, mutta nyt päätetään voimat yhdistää ja perustaa oikea kirkkokuoro. Seuraavana sunnuntaina luetaankin kirkossa kuulutus: "Kaikkia kirkkokuorolaulua harrastavia laulajia pyydetään saapumaan kuoroharjoituksiin rippikoulutalolle lokakuun 2. päivänä kello 7 illalla." Kiinnostuneita saapuu paikalle lähes viisikymmentä. Alku on lupaava ja ryhdytään harjoittelemaan virttä "Jeesus sielun´ palaa". Adventtina kuoro saa esiintyä ensimmäisen kerran kirkossa ja laulaa Hoosiannaa.

Alku aina hankala

Alkuvuosina kuoron esitykset joutuivat ankaran arvostelun kohteeksi: Esityksen pitäisi olla heti "teknillisesti oikein ja taiteellista". Antaapa joku viaton lapsukainenkin kotonaan kirkkoreissusta kommentin: "Oli kauhia olla kirkos, kun kersat krääky ja kuoro lauloo oikein rumasti." Lannistumaton Kustaa Kiviniemi ja kuorolaiset eivät anna periksi ja lauluharrastus jatkuu. Nuoruuden tarmolla Kustaa komentaa kuorolaisiaan: "Älkää huutako, laulakaa!" Kun suurin osa laulajista pitää ensi kertaa elämässään nuotteja käsissään, on tuloksiin pääseminen suuren työn takana.

Kuoro esiintyy

Vuoden 1924 helluntaina kuoro uskaltautuu vierailulle Tiistenjoen kirkkoon, jossa laulu kuitenkin menee penkin alle. Silloin sisuuntuneet kuorolaiset päättävät, että sinnepä se huono laulu saa jäädäkin. Reissu Tiistenjoelle otetaan pian uusiksi ja silloin laulut onnistuvatkin paremmin. Ensimmäinen vierailu pitäjän rajojen ulkopuolelle tehdään vuonna 1926 Nurmoon, missä kirkko on pullollaan hartaita ja kiitollisia kuulijoita.

Kuoro järjestäytyy

Vuonna 1928 Kustaa Kiviniemi muuttaa Nivalaan ja kuoron johtoon astuu viideksi vuodeksi Allan Kalske (1928-33). Hänen jälkeensä ottaa tahtipuikon käteensä urkuri Yrjö Ketola (1933-45), joka on tarmokas ja vaativa, jopa pelottavakin eikä säästele sanojaan tiukan paikan tullen. Hän laittaa jokaisen kuorolaisen yrittämään parastaan. 18.3.1929 kirkkokuoron kokouksessa kuorolle valitaan johtokunta kuoron asioiden hoitamista varten ja syksyllä 1934 kuoro järjestäytyy Etelä-Pohjanmaan Kanttori-urkuriliiton sääntöjen mukaan ja jokaiselle kuorolaiselle annetaan ikioma jäsenkirja. Laulajien saapuvillaolosta aletaan pitää ankarasti päiväkirjaa turhien poissaolojen välttämiseksi.

Sodan jälkeen

Suomen päälle nousee sodan tumma varjo ja kuoron toiminta keskeytyy. Mutta sota loppuu aikanaan. Vuosi 1945 on taitekohta koko Suomen, myös Lapuan, kirkkokuorojen toiminnassa; ulkoiset olosuhteet muuttuvat normaaleiksi raskaitten sotavuosien jälkeen ja usko tulevaisuuteen palaa. Ihmiset etsiytyvät henkisten harrastusten pariin ja myös kirkkomusiikin arvo ja harrastus kasvaa. Samaan aikaan Allan Kalske tulee toistamiseen kuoron johtoon (1945-52). Hän haluaa saada kaikki lapualaiset laulamaan ja perustaakin lähes

jokaiseen kylään oman kuoron. Toisinaan kaikki kuorot yhdistyvät yli kaksisataapäiseksi suurkuoroksi. Koska kiireinen tirehtööri ei ehdi olla joka paikassa yhtä aikaa, on hänellä apunaan opettaja Yrjö Talosela, joka johtaa lämmöllä ja sydämellä kirkkokuoroa. Onhan hänellä kokemusta kuoron johtamisesta jo Yrjö Ketolan ajoilta. Kun Allan Kalske jää eläkkeelle, siirtyy vastuu kuorosta yksinomaan Yrjö Taloselalle, joka johtaakin kuoroa sairastumiseensa (1954) saakka, jolloin opettaja Tauno Kankainen ryhtyy vuodeksi johtamaan kuoroa.

Neljännesvuosisata kirkkokuorolaulua

Vuosi 1948. Kirkkokuoro täyttää 25 vuotta ja juhlakonsertti pidetään 21.11. Lehdet otsikoivat: "Lapuan kirkkokuoron 25-vuotisjuhla. Onnistunut, mieliinpainuva kuorojuhla sunnuntaina." Alkuvuosien kitkerät arvostelut muuttuvat ylistäviksi: "Loppunumerona oli Ilmari Krohnin suuri kantaatti Vankeus ja vapautus kuorolle, barytonisoololle ja uruille, jonka hra Talosela myös johti. Joskin vaativan tehtävän loppuosassa laulussa tuntui hieman rasitusta, suoriutui kuoro vaikeasta, soinnillisesti värikkästä ja suurta laulajatottumusta vaativasta tehtävästä ansiokkaasti. Tällaisen teoksen onnellinen läpimeno oli kuorolle ja sen johtajalle kunniaksi."

Lapuan hiippakunta perustetaan

Lapuan hiippakunnan perustamisen (14.4.1956) jälkeen kuoro saa uusia ja haasteellisia tehtäviä. Piispankaavun luovutustilaisuuteen (7.9.1956) kootaan juhlakuoro opettajakuorolaisista, sekakuorolaisista ja kirkkokuorolaisista. Seuraavana iltana vihitään tuomiokirkko ja kuoro saa taas tärkeän tehtävän. Ja kun pian Lapuan hiippakunnan ensimmäinen piispa Eero Lehtinen vihitään virkaansa, on kuoro jälleen mukana. Jatkossa kuoro palvelee laulullaan pappisvihkimyksissä säännöllisesti. Lapuan kirkkokuoro voisi jo käyttää nimeä: Lapuan tuomiokirkkokuoro, mutta se pysyy uskollisena vanhalle nimelleen. Vasta vuoden 1963 pöytäkirjasta löytyy satunnainen merkintä Lapuan tuomiokirkkoseurakunnan kirkkokuorosta ja vuoden 1967

toimintakertomuksessa on kirjoitettuna Lapuan tuomiokirkkokuoron nimi, jonka jälkeen se varovaisin askelin ottaa paikkansa ja muotoutuu lopulta Lapuan tuomiokirkon kuoroksi.

1950-luvulla kuoron johdossa ovat myös kanttori-urkurit Reino Ylimäki (1952-53) sekä Kauko Salminen (1955-57).

Kultainen 60-luku

Vuonna 1962 kirkkokuoroa kuusi vuotta luotsannut Yhteiskoulun musiikinopettaja Tauno Kankainen (1957-62) luovuttaa paikkansa opettaja Jaakko Ikolalle (1962-71). Vuosi 1962 alkaa muutenkin vauhdikkaasti; Lapuan tuomiokirkosta televisioidaan jumalanpalvelus 7.1., jolloin kuoro heläyttää ilmoille introituksen no. 12 ja Sulo Salosen sovituksen laulusta "On ihanata ylistää".

17.11.1963 kuoro viettää 40-vuotisjuhlansa. Kuorolla on vaativa ohjelma, jonka lopuksi kuoro esittää Martti Helan kantaatin Ikirauhan ikävä, josta lehti kirjoittaa: "Se oli hyvin valmistettu suoritus, elävästi tulkittu sek in ja vaikka eräät suoritukset jäivät säestyksen varjoon, soivat voimakkaat kohdat kantavina ja juhlamielisinä."

Juhannuksena 1965 kuoro saa jälleen laulaa televisiojumalanpalveluksessa ja lokakuulla kuoro levyttää Seinäjoen studiossa neljä virttä. Tammikuussa 1966 Jaakko Ranta, toinen kuoron perustajista, siunataan haudan lepoon.

70-luku

Kuoron 50-vuotisjuhlaan (20.5.1973), tilataan Ahti Sonniselta kuoron esitettäväksi oma kantaatti, Palaja korkeuteen, jonka sanat ovat psalmista 7. Säveltäjä on kuitenkin niin kiireinen, että hyvissä ajoin tilattu kantaatti valmistuu vasta muutamaa viikkoa ennen juhlakonserttia. Arvata saattaa, että kuorolle tulee kiire. Vaasa-lehden kulttuuritoimittaja arvostelee: ”Lyhyestä harjoitusajasta huolimatta sävellys, joka sisältää runsain mitoin sekä melodisia että rytmillisiä vaikeuksia, hallittiin kokonaisuutena jo melko hyvin.” Kuorolle on saatu vuonna 1971 nuori ja innokas johtaja Arvi Lemponen (1971-91), jonka opissa kuoro omaksuu uuden laulutavan: huutamissävy jää pois ja hillitty ohenteisuus on yleisilmeenä äänenkäytössä. Vuosikymmenen puoliväliin mahtuvat vielä palvelutehtävät piispa Eero Lehtisen lähtöjuhlassa sekä uuden piispan, Yrjö Sariolan, virkaan vihkimistilaisuudessa kynttiläpäivänä, joka televisioidaan. Kuoron vuosikokouksessa 16.2.1976 kuoro päätetään ilmoittaa yhdistysrekisteriin. Vuotta aiemmin perustetun Etelä-Pohjanmaan kirkkomusiikkipiirin toimintaan kuoro osallistuu heti sen perustamisesta lähtien. 13.4.1976, ennen aamuhartautta, räjähtää Lapuan patruunatehtaan lataamo. Räjähdysonnettomuusuhrien hautaansiunaamispäivänä 24.4.1976 kuorolla on arvokas tehtävä. Se laulaa 14 laulua ja virttä. Tilaisuus televisioidaan ja radioidaan. Kirkkokuoron jatkuva laulu hautausmaalla on unohtumatonta. Helvi Kuoppala muistelee kuoron 60vuotishistoriikissa: ”Se oli elämämme vaikuttavin surujuhla, jolloin lauloimme tuska sydämässämme ja kyyneleet silmissä toivoen, että laulumme viestittäisi sureville raamatullista pelastussanomaa ja sielun virvoitusta.” Seuraavana vuonna (1977) kirkossa tehdään remonttia ja jumalanpalvelukset pidetään seurakuntatalolla. Tuomiosunnuntaina, kirkon 150-vuotisjuhlassa, kuoro saa esiintyä uusissa esiintymisasuissaan ja istua uusilla, pehmustetuilla tuoleilla urkuparvella mielessään tähän mennessä pitkäaikaisimman johtajansa Arvi Lemposen sanat: ”Ajatelkaa, mitä laulatte.”.

Ääni kehittyy

Isä Bach sanoi aikanaan: ”Musiikin todellinen päämäärä on Jumalan ylistys ja sielun virvoitus! Missä tätä ei pidetä mielessä, siellä ei myöskään ole tosi musiikkia, vaan ainoastaan surkeaa melua ja mautonta huutoa.” Niin. Lapuan tuomiokirkon kuorosta ei kyllä ole kuulunut eikä tule kuulumaankaan surkeaa melua eikä mautonta huutoa! Onhan kuorolaisten ääntäkin muokattu jo Yrjö Ketolan aikana 1930-luvulla, mutta kun Arvi Lemponen 1970-luvulla alkaa puhua pallean ja kurkun oikeamuotoisesta hyväksikäytöstä laulajalle, on tämä aivan uuden asian edessä. Ääntä ei enää olekaan lupa puhaltaa torven täydeltä, vaan hengitystä säädellen vienosti ja kauniisti poskia myöten. Valmennukseen kuuluu vielä äänteleminen mitä kummallisimmilla tavoilla. Onhan se outoa kuultavaa ja katseltavaa, kun raavaat ihmiset mäkättävät kuin lampaat tai huhuilevat kuin paimenet väännellen siinä samalla rumasti naamaansa saati sitten pyllistellen voimistelevat, muistelee 70-luvun kirkkokuorolainen. Nykyisin ”riiaa-ruuaa – äänenavaus” pyllistelyineen kuuluu kuorolaisen jokaiseen harjoituskertaan.

80-luku

1980-luvun alku kuluu uusien virsien opettelussa. Lapualla on etuoikeus olla uusien virsien kokeiluseurakuntana ja uutuuksiin tutustutaan jokaisissa harjoituksissa.

Kuoron 60-vuotisjuhlaan, joka pidetään 1. adventtisunnuntaina 1983, kuoron naiset sonnustautuvat upouusiin viininpunaisiin alboihin. Juhlan kantaattina kuullaan Franz Tunderin Jumala ompe linnamme. ”Kuoro soi kypsästi, täyteläisesti, harmonisesti ja sopraanon puhdas heleys kultasi tunnelmaa kuin auringonpaiste.” kehuu sanomalehti Ilkka. ”Koskaan en ole kuullut vastaavaa kuoroesitystä Lapualla. Konsertin luulisi innostavan muitakin kuorolaisia pitkäksi ajaksi eteenpäin.” sanoo nimim. Tapsa Lapuan Sanomien arvostelussaan. Kuoro on

huippukunnossa: ”Kuoro taipuu Arvi Lemposen käsissä kuin yksi ainoa instrumentti. Säröt on hiottu pois eikä mikään ääni nouse muiden yli eikä mikään jää varjoon. Työtä on tehty ja kiitos sen mukainen!” Seuraavan kevään kuoro uurastaa levytyksen parissa ja syksyllä 1984 saadaan kuunnella kuoron omaa äänitettä: Herra kiitett’ olkoon. Vuosi 1985 on kirkkomusiikin juhluvuosi ja kuoro on mukana televisiojumalanpalveluksessa. 90-luku

Kun Arvi Lemponen jättää tehtävänsä vuonna 1991, on kuoro hetken Esko Kivimäen ”sormissa”. Huumori kukkii uutta johtajaa odotellessa, joka saadaankin seuraavana vuonna. Pekka Mäntymaa (1992-96) Oulusta astuu kuoromme ruoriin ja uudet vaahtopäitäkin nostattavat tuulet laulun merellä alkavat puhaltaa. Kokeneella kuoronjohtajalla on sellaiset ammattimiehen otteet, joita joku saattaa säikähtääkin, mutta pysyypä kuoroveneen kurssi vakaana. Laulut harjoitellaan viimeisen päälle eikä mitään puolivalmista esitetä. Toukokuulla 1993 on kuoron 70-vuotisjuhlan aika. Juhlissa esitetään osia Taneli Kuusiston kantaatista Kuinka ihanat ovat sinun asuisijasi sekä Heikki Klemetin Lapuan kirkon 100-vuotisjuhlaan vuonna 1927 säveltämä Juhla-antifoni. Myös Arvi Lemposen sävellyksiä ja sovituksia esitetään, saahan hän nyt director musices – arvonimen. Piispa Yrjö

Sariola painottaa juhlapuheessaan, että Tuomiokirkon kuoron tulee olla esimerkkinä hiippakunnan muille kuoroille ja onhan se: 70-vuotias Lapuan tuomiokirkon kuoro on jättikokoinen, miehiäkin lähes kolmannes. Tapani Koivusalo arvostelee: ”Kuoron laulua leimaa kaikin puolin huoliteltu ja kultivoitu ilme.” Tästä arviosta kiitos kuuluu antaa sekä Arvi Lemposelle että Pekka Mäntymaalle.

Vuonna 1995 ollaan isäntinä Etelä-Pohjanmaan kirkkomusiikkijuhlilla. Osallistutaan piirin laulutapahtumiin sekä valtakunnallisille kirkkomusiikkijuhlille, joille on muutenkin osallistuttu säännöllisesti heti kuoron perustamisesta lähtien. Opitaan ja esitetään yhdessä Lapuan kamarikuoron kanssa Bachin Johannes-Passio karismaattisen Pekka Mäntymaan johdolla. Kuoro on mukana, kun piispa Jorma Laulaja vihitään virkaansa. Päästään pariinkin otteeseen televisioruutuun. Tämän kaiken keskellä kirkossa uudistetaan jumalanpalvelusmusiikkia.

Pekka Mäntymaa jättää Lapuan vuonna 1996 ja muuttaa perheineen Tampereelle. Esko Kivimäen ”sormille on jälleen tehtävä”, kunnes Terhi Heikkilä saapuu keväällä 1997 johtamaan kuoroa. Hän lähtee kuitenkin jo syksyllä takaisin ikävöimälleen kotiseudulle, Kemijärvelle. Mutta ei hätää! Syyskauden ensimmäisissä harjoituksissa pidetään kuoronjohtajan paljastustilaisuus. Uusi johtaja tuodaan kuorolaisten eteen lakanalla peitettynä ja airueen saattamana. Ja kun lakana poistetaan, paljastuu sieltä veijarimainen Esko Kivimäki. Vuoden 1998 alussa saadaan Pyhäjoelta Lapualle uusi kanttori Jarkko Metsänheimo. Hän saa kuorolaiset innostumaan lentopallon ja sählyn pelaamisesta, myös äänenmuodostusopetus kuuluu ohjelmaan. Uudella kanttorilla on kuorolauluun taiteellinen ja herkän runollinen ote. Pilkutkin saavat tulkinnoissa tärkeän merkityksen ja niiden kohdalla pyritään olemaan vaiti.

Koko kevät (1998) korjataan kirkon urkuja ja kuoro laulaa näyttävästi sen ajan kirkon etuosasta. Syyskuussa 1999 vihitään seurakuntatalo remontin jälkeen käyttöön ja huomaamme harjoituksissa istuvamme entistäkin pehmeimmillä tuoleilla. Kuorolle saadaan uudet kirkkomusiikkiliiton jäsenyhdistyksen säännöt marraskuussa 1999.

Uudelle vuosituohannelle

Vuosituhat vaihtuu. Kuorosta tulee taloudellisesti itsenäinen v. 2000 ja se ottaa siipiensä suojaan komean poikakuoron sekä nuorten aikuisten Pro Musica –kuoron v. 2002. Kuoron imagoa pyritään kohottamaan: suunnitellaan uudet esiintymisasut ja kuorolle oma lippu, jotka kuoron 80-vuotisjuhlassa otetaan käyttöön. Lippu onkin kuoron naisten taidonnäyte! Monet ahkerat ja taitavat kädet ja sirrillään olevat silmät ovat uhranneet työhön lukemattomia vapaaehtoisia tunteja!

Lapuan tuomiokirkon kuoro on aktiivinen ja ilmeeltään iloinen ja nuorekas. Se tekee vuosittain konserttiretkiä sekä koto-Suomeen että ulkomaille. ”Kuoron kesäiset virkistysretket luovat pohjaa ja antavat voimaa työllemme, joka pitkän talven aikana iltaharrasteena todella tulee työksi.” kirjoittaa Helvi Kuoppala kesällä 1972 sanomalehdessä. Vuosien varrella on käyty mm. Wienissä ja Tukholmassa sekä Kadriinan seurakunnassa Virossa. Ystäväkuorojen luona vierailaan ja vastaavasti kuoroja saadaan pitää vieraana. Lähialueiden, mukaan lukien Lapua, kuorojen kanssa ollaan yhteistyössä ja pidetään yhteiskonsertteja. Tietysti myös ikiomia konsertteja järjestetään. Etelä-Pohjanmaan kirkkomusiikkipiirin kuorokursseille osallistutaan säännöllisesti milloin isommalla ja milloin pienemmällä porukalla. Laulutervehdyksiä viedään vuosittain sairaalaan, vanhainkotiin ja muihinkin laitoksiin. Osallistutaan harvointikökkiin ja maalaustalkoisiin. Markkinoilla on myyty enkelipinssejä ja joulun alla kuoro viettää pikkujoulua. Silmiin osuu merkintä toimintakertomuksesta vuodelta 1969: ”Pikkujoulu Kaaranmännikössä. Klo 19.30 tonttulakkiset ja punaesiliinaiset miestarjoilijat olivat asemissaan keittiön ja tarjoilupöydän tanhuvilla.” Toimintakertomus kertoo myös sen, että tiskitkin lankesivat miehille.

Kuoron tehtäviin kuuluu vielä esiintymiset pappisvihkimyksissä ja muissa hiippakunnallisissa sekä rovastikunnallisissa tilaisuuksissa. Jokakesäinen hautausmaajuhla (vuodesta 1925) ja pitkäperjantain sävelhartaus (ainakin vuodesta 1934)

lasketaan kuoron palvelutehtäviin. Kuoro kunnioittaa laulullaan kuorolaisten ja heidän läheistensä viimeistä matkaa siunaustilaisuuksissa ja vastaavasti taas ilahduttaa syntymäpäiväsankaria tämän merkkipäivänä.

Lapuan tuomiokirkon kuoro numeroin vuonna 2002

Kuoromme päätehtävänä on kehittää ja ylläpitää seurakunnan jumalanpalvelukseen ja muuhun toimintaan soveltuva musiikkia sekä edistää paikkakunnan kirkkomusiikkitoimintaa. Toisin sanoen: Jumalalle on annettava vain parasta mihin pystymme. Pystyviä voimia kyllä löytyy, vaikkakin toimintakertomuksiin on kirjattu vuosien varrella mainitoja tenoreiden ja nuorten laulajien puutteesta. Vuonna 2002 tuomiokirkon kuorossa on 41 laulajaa ja kuorolaisten keski-ikä on 57.8 vuotta. Vuosittain laulajien määrä on vaihdellut alkuvuosien kolmestakymmenestä innokkaasta huippuvuoteen 1976, jolloin laulajia oli rivissä 68. Keski-ikä on aikojen saatossa hieman kohonnut: esimerkiksi vuosina 1988 ja 1992 laulajien keski-ikä oli 53 ja vuonna 1993 jopa vähän alempi: 52 vuotta. Alkuvuosina kuorolaisten keski-ikä näyttäisi ainakin vanhoista valokuvista päätellen olleen hyvin matala.

Viimeisen kolmenkymmenen toimintavuotensa aikana kuoro on esiintynyt keskimäärin 24 kertaa vuodessa, joista jumalanpalveluksissa 10 kertaa. Joka maanantaisiin harjoituksiin seurakuntatalolle kuorolainen on lähtenyt vuoden mittaan kotisohvaltaan noin 30 kertaa. Paljon se vaatii, mutta paljon se myös antaa. Kuorolainen haluaa laulaa muitten kuorolaisten rinnalla kiitollisin mielin Jumalalle psalmeja, ylistysvirsiä ja hengellisiä lauluja.

Pro Musica –kuorossa, jonka toiminta on projektiluontoista, laulaa parikymmentä laulajaa. Poikakuorossa laulaa aktiivisesti 47 nuorta miestä: A-poikakuorossa, joka on taidollisesti pidemmälle kehittyneiden poikien

kuoro, laulaa 25 poikaa. Nuorempien poikien harjoituskuorossa kehittää ääntään innokkaasti 22 tulevaa Pavarottia ja Ryhästä. Poikakuorolaisia harjoittaa Jarkko Metsänheimon lisäksi Esko Kivimäki.

Virkeä vanhus 80 v

Kuoromme on virkeä vanhus eikä suinkaan näy merkkejä siitä, että sen vielä tarvitsisi päästä eläkeputkeen ja niinpä se voikin sydämestään laulaa: "Tahdon palvella sinua Jumala. Käytä minua, paikkani osoita." Me kuorolaiset haluamme laulaa ilosanomaa ja tehdä Jumalan sanaa eläväksi musiikin ja laulun voimalla: Onhan musiikki ainoa maailmankieli, jota ei tarvitse kääntää; se menee sydämestä sydämeen.

80-vuotiaan elämä jatkuu

80-vuotias kuoro juhlii pyöreitään 18.5.2003 konsertoiden tuomiokirkossa. Samassa yhteydessä siunataan kuoron uusi lippu, jota kuoron naiset talkoovoimin ovat ommelleet. Onnistuneen juhlan jälkeen koittaa arki ja lokakuulla esiinnyttään Nurmon kirkossa.

Vuosi 2004 muistetaan Unkarin reissusta. Neljän päivän intensiivinen tutustuminen alkukesäiseen Budapestiin ja sen ympäristön nähtävyyksiin sekä konsertti Balaton-järven rannalla sijaitsevassa Siofolkin kirkossa kuin myös avustaminen jumalanpalveluksessa Budapestin Deak Ter`in kirkossa jättää kuorolaisille helmiä muistojen kultaiseen ketjuun.

Syksymmällä piispa Jorma Laulaja saatetaan eläkkeelle ja parin viikon kuluttua televisioidaan uuden piispan, Simo Peuran, virkaan vihkiminen. Vaikka kuoroamme oli pyydetty hoitamaan tilaisuuden musiikki, kutistuu laulumme yhteen, mutta sitäkin hienommin esitettyyn lauluun. Ympäri maakuntaa koottu juhlakuoro hoitaa suurimman osan kuorolauluista.

Vuonna 2005 Jarkko Metsänheimo siirtyy kanttoriksi Kiiminkiin ja kuoromme johtoon asteelee persoonallinen Pertti Jussila.

Seuraavana vuonna kuoromme saa uuden johtajan, kun Riitta Linna saapuu Lappeenrannasta kuoromme ohjaksiin vuoden 2006 elokuussa. Alkuvuonna kuoromme käy laulamassa entisen kuorolaisen, Anna Katteluksen, siunaustilaisuudessa. Maaliskuussa avustamme tuomiorovasti Juha Ikolan virkaanasettamisjumalanpalveluksessa ja kesäkuulla ollaan jo Kuopiossa kirkkomusiikkijuhlilla.

Huippuvuosi 2007

Ristin salaisuutta pohdin -levyn nauhoittaminen vie kuorolta viimeisetkin mehut keväällä 2007. Hermoja vaaditaan sekä kuoronjohtajalta, nauhoittaja Jouko Aheralta että itse kuorolta. Nuotit eivät saa rapista, hengittää ei saa, yskiä, puhua eikä juuri ajatellakaan voi ennen kuin siihen on lupa. Mutta kaikki sujuu kuitenkin hyvin ja 14 laulua saadaan kasaan. Levyn toisen osan äänitti Pro Musica -kuoro jo edellisenä vuonna Jarkko Metsänheimon johdolla.

Jos kevät on kuorolle työteliäs, on syksy kenties vieläkin työteliämpi. Haasteena on Kaisa Ikolan käsikirjoittama ja Katja Kujalan ohjaama kirkkonäytelmä Ajasta aikaan, joka kertoo Lapuan kirkkojen vaiheista. Näytelmä esitetään neljä kertaa seurakuntaviikolla ja kuorolla on merkittävä osuus näytelmän musiikista.

Itsenäisyyspäivänä kuoromme kunnostautuu urheilutalolla Suomi-90 -itsenäisyyspäiväjuhlassa.

Kuoro saa myös nettisivut seurakunnan sivujen yhteyteen. Uusi aika voi alkaa.

Kirkkovuosi soi 2008

Loppiaisena 2008 esiinnyimme suorana televisioidussa jumalanpalveluksessa ja toukokuulla käväisimme pääkaupunkiseudulla ja Suomenlinnassa, jonka kirkossa avustamme messussa. Kevätretkellä on aina kivaa. Viisi vuotta kuluu äkkiä. Juuri kun kuoron naiset ovat tottuneet uuteen sifonkiseen kuoroasuunsa, saadaankin heille marraskuusiin 85-vuotisjuhliin jo uudet ja lämpimämmät pellavakankaaiset bontsot. Miehet sonnustautuvat mustiin riihipaitoihin ja kuoromme saakin kehuja nuorekkaasta ulkoasustaan. Konsertissamme esiintyy myös diplomiurkuri Tapio Tiitu. Psalmitekstit laulujen väliin lukee hiippakuntasihteeri Reijo Takamaa. Juhlassamme on yli 650 kuulijaa.

Kuoro lukuina 85-vuotisjuhluvuonna 2008

Kuoron toimintaan vuoden aikana on osallistunut yhteensä 40 laulajaa, joista sopraanoja on ollut 16, alttoja 10, tenoreja 6 ja bassoja 8 henkeä. Maanantaiharjoituksia vuonna 2008 on ollut yhteensä 37 ja näiden lisäksi harjoitukset on pidetty ennen esiintymisiä. Kuoro on laulanut tuomiokirkon jumalanpalveluksissa yhteensä 8 kertaa. Muita esiintymisiä vuoden aikana on ollut niin ikään 8. Kuorolaisten osallistumisprosentti harjoituksiin on ollut 69,2 % ja jumalanpalveluksiin 61,6 %. Muista esiintymisistä ei ole saatavilla vertailukelpoista lukua johtuen osin puuttellisista osallistumismerkinnöistä.

Vuoden 2008 päättyessä kuorolaisista naisten keski-ikä on ollut 54,96 vuotta ja miesten keski-ikä on ollut 68,15 vuotta. Koko kuoron keski-ikä siis on 61,55 vuotta.

Kohti 90-vuotisjuhlia

Muutaman hektisen ja suuria projekteja sisältäneen vuoden jälkeen kuoro päätti pitää alkavan vuoden 2009 ohjelmaltaan rauhallisempaan. Vuoden aikana keskityimme avustamaan erilaisissa seurakunnan tilaisuuksissa. Näiden lisäksi kuoro järjesti keväällä konsertin Vaasan kirkossa sekä joulun alla kaksi joulukonserttia yhdessä Nurmon kirkkokuoron kanssa. Syksyllä 2010 olimme jälleen johtajanvaihdoksen edessä. Kuoron puikkoihin astui tuolloin jo kevään Tallinnan matkalta tuttu mies MuM Marko Koskinen. Syksyllä lähdimme toteuttamaan Koskisen innoittamana Bachin Johannes-passiota yhdessä kamarikuoro Cantandon kanssa. Passion esitykset olivat vuoden 2011 pääsiäisen alla ensin Ikaalisten kirkossa palmusunnuntaina ja myöhemmin Lapuan tuomiokirkossa pitkäperjantaina. Syyskaudella 2011 lauloimme jälleen Riitta Linnan johdolla mm. piispantarkastuksen yhteydessä järjestetyissä piispa Eero Lehtisen syntymän 100-vuotisseuroissa. Seuraava vuosi laulettiin jälleen kahden eri johtajan kanssa. Alkuvuodesta Marko Koskinen harjoitutti kuoroa Kirkon Musiikkijuhlia varten, johon kuorolaisten joukko osallistui toukokuussa 2012. Syyskaudella saattelimme lauluillamme tuomiorovasti Juha Ikolan eläkkeelle ja toivotimme Matti Salomäen tervetulleeksi kun hänet asetettiin Ikolan seuraajaksi. Syyskauden aikana aloimme myös suunnitella keväälle 2013 kuoron 90-vuotisjuhlakonserttia.

Mitä Miina kirjoitti?

Vuonna 1928 kirjoitti Miina Kiviniemi kirkkokuorolaisen tuntoja mustakantiseen vihkoon: "Meidän ei tarvitse tehdä tiliä siitä, minkälaiset ovat laulunlahjamme, mutta meidät vaaditaan kerran tilille siitä, mitenkä olemme lahjaamme käyttäneet, joka on meille uskottu. Ovatko sydämemme yhtyneet kiitoslauluihin, kun olemme niitä laulaneet? Olemmeko huutaneet sydämellämme: "Ah, armon Herra, suloinen, mun kurjan huuto kuule." vai olemmeko huullillamme vain laulaneet? Kyllä kai me uskallamme tunnustaa, että on ainakin joskus sydämemme yhtynyt kiitokseen, yhtynyt pyyntöön. Laulakaamme, tehkäämme edelleenkin työtä niillä lahjoillamme, jotka

Hän on meille uskonut, että saisimme kerran laulaa sitä uutta virttä Karitsan edessä, kun vajaa on loppunut ja täydellisyys alkanut. Me huonotkin laulajat laulamme silloin Jeesuksesta paremmin, puhtaammin."

Kuoron johtajina ovat vaikuttaneet

Kustaa Kiviniemi (1923-28), Allan Kalske (1928-33 ja 1945-52), Yrjö Ketola (1933-45), Reino Ylimäki (1952-53), Yrjö Talosela (1954, apulaisjoht. 1934-36, 1946-56), Kauko Salminen (1955-57), Tauno Kankainen (1957-62), Jaakko Ilola (1962-71), Arvi Lemponen (1971-91, varajoht. 2009), Esko Kivimäki (1991-92, 1996-97), Pekka Mäntymaa (1992-96), Terhi Heikkilä (1997), Jarkko Metsänheimo (1998-2005), Pertti Jussila (2006), Riitta Linna (2006-13), Marko Koskinen (2010-12), Olli Kinnunen (2013-2015), Jimi Järvinen (2015), Riitta Jukkola o.s. Linna (2015-)

Kuoron puheenjohtajat

Antti Pukkila (1929-49), Tauno Kankainen (1950-54), Yrjö Talosela (1955-56), Eino Sares (1957), Tauno Pyhälähti (1958), Olli Rantala (1959-65), Esko Koskinen (1966-87), Mauri Aila (1988-91), Kari Torppa (1992-99), Sirkka Eväsoja (2000-04), Eeva-Liisa Övermark (2005-08), Vappu Kangas (2009-11), Minna Harju (2012), Mari Myllykoski (2012-15), Pekka Uutaniemi (2015-)

Historiikin kirjoitti Tarja Ylimäki (2003, 2009) sekä Mari Myllykoski (2013)